

Hiç Söz Etmeden

– Yazan Adam · 05 Kasım 2014

Yargıç...

Şöyle bir uzaktan baktı

Ne derin bir uykudaydı, davadan uzaktı

Yorgun ve bitap bir hal içinde kararlılığı ayandı

Tabii olan ve alışkanlık kazandıran bir tavrın adıydı

Hiç söz etmeden, bir el işaretiyle zaptiyeler durumu anlamıştı

Koluma girdiler, ellerim kelepçeliydi, haydi gidiyoruz deyince umutlandım

Çünkü masumdum, nefsi müdafaa yapmıştım fakat hiç kimseye anlatamadım

Üç koca adam darp izlerini göstererek şikayetçi olmuşlardı, ben ise mağdur ve yalnızdım

Zaptiyeler bizim yapacak bir şeyimiz yok diyerek nezarete atmışlardı, sanki düşman gibi soğuk ve acımasızlardı

Hak ve hukuk o zamanlar vicdanlardan çok uzaktı, keyfiyet ve bilgiçlik zanla birlikte uygulanan açık bir barbarlıktı

Mustafa Cilasun